

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1979-1980

19 DECEMBER 1979

ONTWERP VAN DECREET

tot oprichting van een openbare instelling genaamd
„Commissariaat-Generaal van de Nederlandse Cultuurgemeenschap
in België voor de buitenlandse culturele samenwerking”

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Sinds de tweede wereldoorlog heeft de internationale culturele samenwerking een hoge vlucht genomen.

De meeste staten sloten onderlinge akkoorden af, waarvan de programma's jaarlijks of tweejaarlijks worden opgesteld. Gok ons land is spoedig een kruispunt geworden van internationaal cultureel verkeer. Sinds 1946 — het jaar waarin de eerste akkoorden met Nederland en Frankrijk tot stand kwamen — werden ruim 40 culturele verdragen afgesloten.

Het tot stand komen van de culturele autonomie enerzijds en de herstructurering van verschillende ministeriële departementen anderzijds heeft de regering aangezet zowel de conceptie als de organisatie van het internationaal cultureel beleid aan een grondig onderzoek te onderwerpen. Een ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft een uitvoerige studie gewijd aan het internationaal cultureel beleid van ons land. Deze studie werd gepubliceerd in een document dat tijdens de zitting 1973-1974 door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap uitvoerig werd besproken („Nota ter inleiding van het debat over het beleid inzake internationale culturele samenwerking” 146, nr. 1).

In dit document werd de aandacht gevestigd op een drietal bijzondere aspecten :

1. Alle culturele akkoorden die België heeft afgesloten hebben betrekking op de bevolking van het gehele land en betreffen, voor wat de uitvoering betreft, in beginsel de drie cultuurgemeenschappen in hun geheel. Slechts éénmaal is België toegetreden tot een internationaal verdrag dat uitslui-

tend op één cultuurgemeenschap betrekking heeft m.n. het verdrag waarbij **België** zich heeft aangesloten bij het internationale "Agence de **Coopération** technique et culturelle" van de staten die geheel of ten dele franstalig zijn.

2. Een tweede aspect betreft de organisatie van de internationale culturele samenwerking. De uitvoering van de culturele akkoorden werd toevertrouwd aan een bijzondere dienst voor internationale culturele betrekkingen, opgericht in de schoot van het toenmalige Ministerie van Openbaar Onderwijs.

De splitsing van dit Ministerie in autonome departementen en de structurering in zelfstandige administratieve entiteiten — deze van Nationale Opvoeding en van Nederlandse en Franse Cultuur — is veelal gebeurd ten kost van een doeltreffende uitvoering. De toename van het **internationaal** cultureel verkeer heeft de behoefte aan betere administratieve **coördinatie** versterkt.

3. Tenslotte heeft de grondwetsherziening de cultuurgemeenschappen autonomie verleend in de organisatie van hun culturele betrekkingen met het buitenland. Vooral voor de nederlandstalige cultuurgemeenschap is het voeren van een doeltreffend cultureel beleid in het buitenland van grote betekenis. Zonder het privilege van een internationale taal is de Nederlandse Gemeenschap genoodzaakt om, door een coherent en zelfstandig cultureel optreden in het buitenland, een eigen cultureel imago op te bouwen.

De culturele en taalkundige tweeledigheid van de staat en de langdurige dominantie van de Franse taal en cultuur hebben veelal geleid tot een gebrekkig inzicht van het buitenland in de betekenis en de plaats van de Nederlandse taal en cultuur in **België**.

Het is van belang voor het aanzien van onze cultuur, zowel binnen de eigen gemeenschap als ten overstaan van de vreemdeling, dat de Nederlandse Gemeenschap door het buitenland in zijn taal en culturele eigenheid word herkend en erkend.

Nog andere overwegingen spelen een rol.

De belangstelling van de buitenwereld voor regionale taal- en cultuurgebieden neemt toe. Tegenover de universele en monolitische eentonigheid van de technologische beschaving groeit het inzicht in de betekenis van de culturele verscheidenheid als tegenspeler van de cosmopolitische wereldbeschaving. De Nederlandse Cultuur heeft doorheen de eeuwen, door haar artistieke eigenheid, een belangrijke bijdragen geleverd aan de universele cultuur.

Het staatsnationalisme van de XIXe eeuw heeft de uitstraling van de regionale culturen in Europa en in de wereld te lang in marginale posities teruggedrongen. De culturele autonomie laat toe hierin, voor wat de Nederlandse Cultuur in **België** betreft, verandering te brengen.

De oprichting van een bijzondere openbare instelling zal toelaten een vlottere **samenwerking** tot stand te brengen met particuliere organisaties en ook met gedecentraliseerde besturen die culturele betrekkingen met het buitenland onderhouden.

Tenslotte kan het contact met vreemde culturen een heilzame beïnvloeding op de ontwikkeling van de eigen cultuur voor gevolg hebben. Hoe beperkter de territoriale en kwantitatieve omvang van de eigen cultuurregio, hoe groter de noodzaak om het venster op de wereld open te houden.

Naarmate de Nederlandse **Cultuurraad** zijn decreterend werk voorzet, doet zich de noodzaak gevoelen de uitvoering van internationale culturele betrekkingen beter te organiseren.

De Raad van State heeft in zijn advies over het ontwerp van wet tot uitvoering van Art. 59 bis § 2 van de Grondwet geadviseerd dat de oprichting van eigen administratieve organen voor de internationale culturele betrekkingen niet in strijd is met Art. 68 van de Grondwet.

Inhoud en betekenis van de culturele akkoorden moeten worden bepaald binnen de eigen beleids- en uitvoerende organen van de cultuurgemeenschappen, in functie van de eigen cultuurpolitiek.

Een vergelijking met het buitenland heeft aangetoond dat een grotere concentratie van bevoegdheden en middelen in een afzonderlijk organisme een doeltreffender beleid mogelijk maakt.

Dit decreet beoogt de oprichting van zo'n organisme ; het moet een dynamischer en soepeler optreden mogelijk maken door betere organisatie en door een aangepaste samenwerking met initiatieven van andere instanties en niet-gouvernementele organisaties.

Het moet toelaten de nu eens versnipperde, dan weer de elkaar overlappende bevoegdheden en financieringsmodaliteiten die de huidige structuur kenmerken, uit te schakelen.

Het Commissariaat-Generaal zal worden beheerd door de Minister, die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft.

De lijst van de landen waarop de werking van het **Commissariaat-Generaal** betrekking heeft wordt evenwel in gemeenschappelijk overleg tussen de Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister van de Nederlandse Gemeenschap vastgelegd.

De werkprogramma's inzake internationale culturele samenwerking worden gemeenschappelijk vastgesteld door de Minister van Nationale Opvoeding en de Minister van de Nederlandse Gemeenschap.

In de uitvoering van de werkprogramma's wordt de Minister van de Nederlandse Gemeenschap bijgestaan door een programmatiecomité **waarin** afgevaardigden zetelen van de verscheidene betrokken departementen.

Daarnaast wordt met het oog op de toepassing van artikel 8 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd word een Raad van Advies voor de buitenlandse culturele samenwerking opgericht.

In het voorliggend ontwerp werd rekening gehouden met alle opmerkingen door de Raad van State geformuleerd in zijn advies van 6 september 1979.

De Minister van de Nederlandse Gemeenschap,

R. DE BACKER-VAN OCKEN

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, de 1ste augustus 1979 door de Minister van de Nederlandse Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet tot oprichting van een openbare instelling genaamd „Commissariaat-Generaal voor de buitenlandse culturele samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België”, heeft de 6e september 1979 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp van decreet strekt tot de oprichting, de inrichting en de regeling van de werking van een Commissariaat-Generaal voor de buitenlandse culturele samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België. Deze materie behoort tot de „internationale culturele samenwerking” waarvoor de Cultuurraden overeenkomstig artikel 59bis, § 2, 3°, van de Grondwet bevoegd zijn en waarvan bij de wet van 20 januari 1978 de vormen zijn vastgesteld.

Artikel 1

Volgens het tweede lid van artikel 1 wordt het Commissariaat-Generaal ingedeeld bij de instellingen van categorie A bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Volgens het derde lid wordt in genoemd artikel 1, letter A, de vermelding van het Commissariaat-Generaal uitdrukkelijk opgenomen.

De wijzigingsbepaling die in het derde lid is vervat heeft een louter coördinerende opzet en mag niet gelezen worden als een afstand of overdracht van bevoegdheid door de Cultuurraad aan de nationale wetgever om later het weze indirect het statuut van het Commissariaat-Generaal te wijzigen of te herzien.

Volgens artikel 8 van dit ontwerp zal de Koning het administratief en geldelijk statuut van het personeel van het Commissariaat-Generaal vaststellen. Verder in dit advies wordt onder dat artikel 8 de opmerking gemaakt dat de aangehaalde bepaling in ruime mate de herhaling is van het bepaalde in artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954, weliswaar met een afwijking. Indien artikel 8 van het ontwerp behouden blijft, dan zal het ontwerp een afwijking bevatten van de regel dat het Commissariaat-Generaal zonder meer aan de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 is onderworpen. Omdat uit de wijzigingsbepaling die in het derde lid van artikel 1 is opgenomen, die afwijking niet blijkt kan een uitdrukkelijke aanvulling van de lijst onder letter A van artikel 1 van laatstgenoemde wet tot verwarring aanleiding geven.

Mocht de Regering van oordeel zijn dat er geen reden is om in artikel 8 van het ontwerp de afwijking van de wet van 16 maart 1954 te behouden zodanig dat die bedoelde bepaling in artikel 8 van het ontwerp zou wegvallen of mocht de Regering de mening zijn toegedaan dat om redenen van coördinatie of volledigheid de lijst van de instellingen van de groep A in de wet van 16 maart 1954 uitdrukkelijk dient te worden aangevuld, dan zou het aanbeveling verdienen het derde lid van artikel 1 van het ontwerp

om te vormen tot een echte wijzigingsbepaling die haar plaats vindt achteraan in het ontwerp.

Art. 2

1. Volgens artikel 2 is het Commissariaat-Generaal belast met de uitvoering van de programma's inzake internationale culturele samenwerking „binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen, van de algemene voorschriften inzake internationale culturele samenwerking en van de in de culturele verdragen aangegane verplichtingen”. Het ligt voor de hand dat het Commissariaat-Generaal, zoals ieder overheidsorgaan, slechts zal kunnen optreden binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen en dies meer. Men kan dan ook voorhouden dat de aangehaalde woorden niet meer dan een herinnering zijn aan elders uitgevaardigde normen. Ze bieden niettemin het voordeel bij te dragen tot een meer precieze afbakening van de bevoegdheid van het Commissariaat-Generaal. Wel schrijve men „belast met.. .” in plaats van „gelast met.. .”.

2. In de omschrijving van de opdracht van het Commissariaat-Generaal is er sprake „van de programma's inzake internationale culturele samenwerking die betrekking hebben op de Nederlandse Cultuurgemeenschap”. Het begrip „programma” is nergens verduidelijkt. Omdat het essentieel is in de omschrijving van de opdracht van het Commissariaat-Generaal, lijkt het aangewezen te zijn dat begrip het ontwerp nader te bepalen, minstens in de memorie van toelichting nadere aanduidingen dienomtrent te verstrekken.

3. In artikel 2 van het ontwerp is er sprake van „programma's”, in artikel 5 van het ontwerp van „werkprogramma's”. Indien met beide termen hetzelfde is bedoeld, dan houde men zich aan een eenvormige terminologie.

Art. 4

Het tweede lid van artikel 4 ware eenvoudiger en juister gesteld als volgt :

„Zo geen akkoord wordt bereikt, beslist de Minister-raad”.

Art. 5

1. Omdat de concretisatie van de internationale culturele samenwerking gespreid wordt over het Commissariaat-Generaal enerzijds en de Ministers die Buitenlandse Zaken, Nationale Opvoeding en de Nederlandse Gemeenschap in hun bevoegdheid hebben anderzijds, is duidelijkheid in de onderscheidene bevoegdheid geboden. Die duidelijkheid is niet steeds aanwezig in het ontwerp.

Naar luid van artikel 2 is het Commissariaat-Generaal belast met de „uitvoering” van de programma's. Naar luid van artikel 5, eerste lid, zijn de Ministers die Buitenlandse Zaken, Nationale Opvoeding en de Nederlandse Gemeenschap in hun bevoegdheid hebben, ermede belast de werkprogramma's inzake internationale culturele samenwerking „vast te stellen”. Naar luid dan van het tweede lid van artikel 5 wordt de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft „in de uitvoering” bijgegaan door een programmatiecomité. Het is niet klaar waarop die uitvoering betrekking heeft. Zo die bijstand zich beperkt tot het vaststellen van de werkprogramma's, dan dient dat in alle duidelijkheid te worden bepaald.

2. De bepalingen die op het programmatiecomité betrekking hebben, zijn onvolledig. Er is niet bepaald uit hoeveel leden het programmatiecomité is samengesteld, wie ze kiest, hoelang hun mandaat loopt of hoe de plaatsvervangende zal werken.

3. In het vierde lid schrijve men „ . . . adviezen uitbrengen.. ” in plaats van „ . . . adviezen formuleren.. ”.

Art. 6

Het tweede lid stelde men als volgt :

„De commissaris-generaal vertegenwoordigt het Commissariaat-Generaal in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen”.

Art. 7

Het ontwerp laat na de duur van het mandaat van de leden van de raad van advies voor de buitenlandse culturele samenwerking te bepalen.

In het eerste lid leze men : „artikel 5, eerste lid” in plaats van „artikel 5, par. 1”.

Art. 8

Artikel 8 van het voorgelegd ontwerp-decreet luidt als volgt :

„De Koning stelt op voordracht van de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft, het administratief en geldelijk statuut vast van het personeel, van het Commissariaat-Generaal, met inbegrip van het statuut van de commissaris-generaal en de adjunct-commissaris-generaal.

De Koning stelt het kader van de Commissariaat-Generaal vast.

De aanwervingen gebeuren binnen de perken van de door de Koning vast te stellen personeelsformatie en mits het akkoord van de in artikel 5, par. 1, genoemde Ministers.

Het personeelsbeheer, met inbegrip van de bevorderingen, behoort de **Minister** die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft”.

Men zal bemerken dat, zoals hoger in dit advies reeds is opgemerkt, de ontwerp-bepaling in ruime mate een herhaling is van de bepaling die vervat is in artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, welke wet naar luid van het ontwerp-artikel 1 op het Commissariaat-Generaal van toepassing is.

Het ontwerp-artikel 8 is wel een afwijking van genoemd artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 waar het de Ministers van **Financiën** en van het **Openbaar Ambt** niet bij de uitvoering betreft. De memorie van toelichting verstrekt geen uitsluitsel over die afwijking.

Volledigheidshalve weze vermeld dat artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954, wat een aantal instellingen van openbaar nut betreft, uitvoering heeft gekregen met het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van sommige instellingen van openbaar nut.

Volgens het tweede lid van het ontwerp-artikel 8 stelt de Koning het kader van het Commissariaat-Generaal vast.

Volgens het derde lid gebeuren de aanwervingen „binnen de perken van de door de Koning vast te stellen personeelsformatie” en mits het akkoord van de in het ontwerp-artikel 5 genoemde Ministers.

Vermits een kader-besluit strekt tot het vaststellen van de personeelsformatie overlappen het tweede lid en het derde lid elkaar voor een deel. Voor het overige zou de bepaling van het derde lid beter op die van het vierde lid volgen.

Voorgesteld wordt het derde en het vierde lid te redigeren als volgt :

„Onverminderd het bepaalde in artikel 6 worden de leden van het personeel van het Commissariaat-Generaal benoemd, bevorderd en ontslagen door de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft. Aanwervingen kunnen niet geschieden dan binnen de perken van het kader en met het akkoord van de Minister die Buitenlandse Zaken en Nationale Opvoeding in hun bevoegdheid hebben”.

Art. 9

Naar luid van artikel 9 kan de Minister „binnen een termijn van zes maanden na het in werking treden van dit decreet, afwijken van de voorziene reglementering inzake aanwerving van personeel, in de mate dat zulks voor de werking van het Commissariaat-Generaal noodzakelijk blijkt”.

Bepalingen van die aard zijn niet uitzonderlijk bij het oprichten van een nieuwe instelling van openbaar nut. De ervaring heeft evenwel aangetoond dat zij dikwijls aanleiding geven tot betwistingen. Het zou dan ook aanbeveling verdienen dat in het ontwerpdecreet zou worden verduidelijkt op welke punten van de desbetreffende **statuutbepalingen** de Minister voor een tijd kan afwijken.

De toepassing van de bepaling onderstelt uiteraard dat bij de inwerkingtreding van het decreet bedoelde **statuutbepalingen** reeds zouden bestaan.

Voor het overige lijkt het niet tot de bedoeling te behoren dat de toegelaten afwijking betrekking zou hebben op het bepaalde in het derde lid van artikel 8 van het regeringsontwerp.

Art. 10

Het is duidelijk dat de rijksambtenaren die met toepassing van dit ontwerp-artikel naar het Commissariaat-Generaal zullen worden overgeheveld, daardoor onmiddellijk hun hoedanigheid van rijksambtenaar verliezen, ook al wordt bepaald dat zij het statuut van rijksambtenaar voorlopig behouden. Immers, mocht men aannemen dat zij rijksambtenaar blijven, dan zou het ontwerp-artikel een wijziging aanbrengen in het statuut van het rijkspersoneel, waartoe de Cultuurraad geen bevoegdheid heeft.

Het is derhalve niet gepast in dit verband te spreken van een „overplaatsing”. Beter en juister is, de termen „overgeplaatst worden” te vervangen door de term „overgaan”.

Voorts schrijve met „artikel 5, eerste lid” in plaats van „artikel 5, par. 1”.

Art. 12

De Cultuurraad heeft geen fiscale bevoegdheid. Het komt hem niet toe vrijstelling of vermindering van belasting toe te staan. Immers, overeenkomstig artikel 112 van de Grondwet, tweede lid, kan geen „vrijstelling of vermindering van belasting... worden ingevoerd dan door een wet”.

Art. 13

Naar luid van artikel 13 zal bij ontbinding van het Commissariaat-Generaal de Staat het actief en het passief ervan overnemen. Die bepaling is mogelijk ingegeven door de overweging dat het Commissariaat-Generaal de voortzetting en de bundeling is van een aantal **ministeriële** diensten die thans over verschillende departementen verspreid zijn. Men mag evenwel niet uit het oog verliezen dat het Commissariaat-Generaal een instelling is die afhangt van de Nederlandse Cultuurgemeenschap die in rechte van de Staat voldoende afscheidbaar is. Het zou dan ook logischer zijn dat in geval van ontbinding van het Commissariaat-Generaal het actief en het passief naar de Nederlandse Cultuurgemeenschap overgaat.

De kamer was samengesteld uit de heren :

G. BAETEMAN, *staatsraad, voorzitter* ;

H. COREMANS, F. DEBAEDTS, *staatsraden* ;

S. FREDERIQ, F. DE KEMPENEER, *bijzitters van de afdeling wetgeving* ;

G. PUTTEMAN, *griffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de h. M. GROMMEN, eerste auditeur.

De Griffier,

G. PUTTEMAN

De Voorzitter,

G. BAETEMAN

ONTWERP VAN DECREET

BOUDEWIJN,

KONING DER BELGEN,

*Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,***ONZE GROET.**

Gelet op het advies van de Raad van State dd. 19 september 1979 ;

Op de voordracht van Onze Minister van de Nederlandse Gemeenschap en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van de Nederlandse Gemeenschap is gelast in Onze naam bij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Onder de benaming „Commissariaat-Generaal van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België voor de buitenlandse culturele samenwerking” wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht. Het Commissariaat-Generaal wordt ingedeeld bij de instellingen van categorie A genoemd bij artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Art. 2

Binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen, van de algemene voorschriften inzake internationale culturele samenwerking en van de in de culturele verdragen aangegane verplichtingen, wordt het Commissariaat-Generaal belast met de uitvoering van de werkprogramma's inzake internationale culturele samenwerking die betrekking hebben op de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Art. 3

Het beheer van het Commissariaat-Generaal berust bij de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft.

Art. 4

De Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft stellen, in onderling overleg, de lijst op van de landen, die voor de werking van het Commissariaat-Generaal in aanmerking komen.

Deze lijst kan ten allen tijde worden herzien.

Zo geen akkoord wordt bereikt beslist de Ministerraad.

Art. 5

De werkprogramma's inzake internationale culturele samenwerking worden gemeenschappelijk vastgesteld door de Ministers van Nationale Opvoeding en de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft.

Art. 6

De Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft wordt bijgestaan door een **programmatiecomité**.

§ 1. Het programmatiecomité telt 12 leden van wie één vertegenwoordiger van het Ministerie van Nationale Opvoeding en drie vertegenwoordigers van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

De overige leden, waaronder de voorzitter, worden gekozen onder de ambtenaren-generaal van de Nederlandse taalrol, van de departementen die bij het buitenlands cultureel beleid kunnen worden betrokken. De leden van het programmatiecomité worden benoemd door de Minister van de Nederlandse Gemeenschap op voorstel van de betrokken Minister.

De leden van het programmatiecomité worden aangesteld voor een periode van vier jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar. De Commissaris-Generaal en de Adjunct-Commissaris-Generaal wonen de vergaderingen van het programmatiecomité bij.

§ 2. Het programmatiecomité brengt op eigen initiatief advies uit teneinde de coördinatie tussen het Commissariaat-Generaal en de betrokken departementen te bevorderen.

§ 3. De afgevaardigden van de Minister van Buitenlandse Zaken kunnen binnen de 15 dagen, nadat door het programmatiecomité een advies werd uitgebracht, de aandacht van de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft, vestigen op de diplomatieke gevolgen die aan de uitvoering van de werkprogramma's zijn verbonden.

Art. 7

Het dagelijks beheer berust bij de Commissaris-Generaal bijgestaan door een Adjunct-Commissaris-Generaal, die benoemd worden door de Koning op voordracht van de Minister die de Nederlandse Gemeenschap in zijn bevoegdheid heeft.

De Commissaris-Generaal vertegenwoordigt het Commissariaat-Generaal in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Art. 8

Met het oog op de toepassing van artikel 8 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, wordt een Raad van Advies voor de buitenlandse culturele samenwerking opgericht. De Raad van Advies is samengesteld uit 27 leden, door de Koning op de voordracht van de in artikel 5, eerste lid, genoemde Ministers benoemd, uit deskundigen in onderwijs, wetenschap, cultuur en jeugdzaken, voor een periode van vier jaar.

Deze Raad vergadert ten minste tweemaal per jaar en geeft op verzoek van de bevoegde Minister of op eigen initiatief advies over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de voordracht van het Commissariaat-Generaal. De werking van de Raad van Advies wordt door de Koning geregeld.

De Raad van Advies kiest onder zijn leden een voorzitter en drie ondervoorzitters. Zij vormen samen het uitvoerend bureau. Het is dusdanig samengesteld dat elke ideologische en filosofische strekking er in vertegenwoordigd is.

De Commissaris-Generaal en de Adjunct-Commissaris-Generaal nemen, met raadgevende stem, deel aan de vergaderingen van de Raad van Advies.

Art. 9

De ontvangsten van het Commissariaat-Generaal bestaan uit :

- a) een jaarlijkse dotatie ingeschreven op de begroting van het Ministerie van de Nederlandse Cultuur ;
- b) erfstellingen, giften en legaten die te zijnen gunste met de goedkeuring of machtiging van de Koning worden gedaan ;
- c) opbrengsten van bezittingen ;
- d) inkomsten van activiteiten en andere baten.

Art. 10

Bij ontbinding van het Commissariaat-Generaal neemt de Nederlandse Cultuurgemeenschap het actief en het passief ervan over.

Art. 11

In artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut wordt de categorie A, naar alfabetische volgorde aangevuld met het „Commissariaat-Generaal van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor de buitenlandse culturele samenwerking’.

Art. 12

De Koning bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Gegeven te Brussel, 11 december 1979.

BOUDEWIJN

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van de Nederlandse Gemeenschap,

R. DE BACKER-VAN OCKEN
